

gerne vide, hvilken dokumentation der overhovedet foreligger for, at det skulle være sandt.

Formanden:

Nu er vi i den heldige situation, at hr. Hans Christian Schmidt havde bedt om en kort bemærkning. Ellers går de korte bemærkninger til den foregående ordfører, der var hr. Peter Christensen, men det flasker sig nu sådan, at vi har hr. Hans Christian Schmidt på talerstolen.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg har fuld forståelse for, at De Radikale søger hjælp hos Venstre; det er der ikke noget galt i.

Jeg vil bare sige, at hvis fru Elsebeth Gerner Nielsen vil kigge tilbage på de debatter, vi har haft, er det jo netop det, der har været hovedpunktet. Når vi har diskuteret det i Folketingsalen, har der jo aldrig været tale om, at man ikke kunne revurdere eller forny midler, og økonomien har også været i orden. Vi har hele tiden hørt, at det er, fordi vi ikke har folk nok til det. Debatten er aldrig gået på, at man ikke synes, det var en god idé at revurdere og nyvurdere.

Derfor er jeg nødt til at spørge hr. Peter Christensen: Hvorfor taler vi hele tiden om nye midler? Jeg skal læse forslaget op. Der står:

»Folketinget pålægger regeringen at sikre, at sagsbehandlingstiden for vurdering af bekæmpelsesmidler maksimalt udgør 6 måneder for såvel nyvurderinger som revurderinger.«

Så vi kan jo kun konstatere, at vi åbenbart er enige.

Formanden:

Hr. Peter Christensen får ordet her i anden omgang korte bemærkninger, og så går vi videre til hr. Jens Vibjerg som ordfører.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (S):

Jeg er da lidt ked af, at jeg bliver bebrejdet det, som Venstre fremfører her på Folketingets talerstol angående nye og gamle midler. Jeg prøver bare på at svare på det, der bliver spurgt om, men det kan jo også skabe forvirring, kan jeg forstå.

For de nye midler foreligger der en ganske bestemt procedure. Det gør der altså også for revurderingen, og hvis man prøver at læse de her sager igennem, vil man se, at der er en forskel på de to, så man kan ikke bruge den sam-

me procedure for nye og gamle midler. Sådan er det.

Jens Vibjerg (V):

Jeg var ked af indledningsvis at høre fra ministeren, at dette forslag flytter ingenting, at det bare skaber illusioner, for jeg havde forventet, at ministeren, når der kom gode forslag på bordet, også ville tage konstruktivt imod dem.

Her ligger et forslag, som er konstruktivt. Det er et forslag, der kan være med til at give en bedre miljøbeskyttelse, det er et forslag, der endda for nogle erhvervs vedkommende kan sikre deres overlevelse, og det er for hele landbrugserhvervet det, der kan være med til at sikre konkurrenceevnen.

Jeg havde ikke forestillet mig, at man i regeringen og i Socialdemokratiet mener, at langsommelighed og sløvsind er lig med kvalitet. Venstre er i hvert fald af den opfattelse, at der er større sandsynlighed for, at man med et hurtigt og effektivt arbejde også får en bedre kvalitet.

Miljøbeskyttelsen i forslaget kommer ind, fordi vi så hele tiden er i stand til at bruge de midler, der er allermost skånsomme for vores miljø, og vi kan få udfaset de midler, der er en belastning for vores miljø, og det synes jeg vi alle må være interesseret i. Det er i hvert fald noget af det, der tæller for Venstre.

Vi er i øjeblikket i den situation, at der er erhverv, der har problemer med i det hele taget at overleve, fordi man fra regeringens side ikke har speedet nok op i godkendelsen af nye midler. Når frugt- og bæravlerne og grøntsagsavlerne er i den situation, at det er et spørgsmål om liv og død, synes jeg, det burde tale til ministeren, for ministeren ved godt, at i det tilfælde, at de erhverv uddør i Danmark, skal vi importere frugt og grønt fra lande, hvor man bruger midler, som vi aldrig kunne drømme om at bruge i Danmark, og hvor man bruger midler i mængder, vi aldrig kunne drømme om at bruge i Danmark. Synes ministeren, det er en fornuftig udvikling? Venstre gør det i hvert fald ikke. Vi har jo set af de prøver, der tages, at frugt og grønt, der er produceret i Danmark, er næsten helt frit for restkoncentrationer, hvorimod det importerede er fyldt med restkoncentrationer.

Så er der hele konkurrenceevnesituationen. Her er vi jo i den situation, at miljøbeskyttelse og konkurrenceevne kan gå hånd i hånd. Hvis vi kunne få de nye skånsomme midler godkendt, de midler, der giver et højere udbytte for